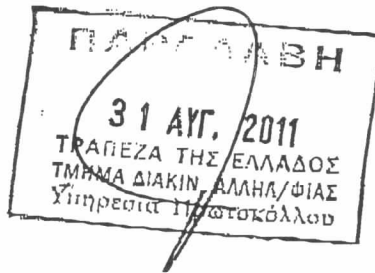

A

Αθήνα 31.08.2011

A

Προς την
Τράπεζα της Ελλάδος
Διεύθυνση Εποπτείας
Ιδιωτικής Ασφάλισης

Υπόψη κ. Χαρ. Βογιατζή – Αναπληρωτή Διευθυντή

ΘΕΜΑ : Διαβούλευση Σχεδίου Διοικητή της ΤτΕ για Κανονισμό Συμπεριφοράς Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών και των Συστημάτων Εσωτερικού Ελέγχου των Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων

Αξιότιμε κύριε Βογιατζή,

Σε απάντηση της πρόσκλησής σας για συμμετοχή μας σε κατάθεση προτάσεων επί των πιο πάνω Σχεδίων θα θέλαμε να θέσουμε υπόψη σας τα εξής:

Με την από 1^η Αυγούστου 2011 επιστολή όλοι οι κλάδοι διαμεσολάβησης ζήτησαν παράταση του χρόνου κατάθεσης προτάσεων, για τα τόσο σοβαρά θέματα που αφορούν τον κλάδο. Επίσης με την από 8^η Αυγούστου 2011 επιστολή μας ζητήσαμε διευκρινιστικές ερμηνείες άρθρων και παραγράφων πλην όμως δεν λάβαμε απάντηση για καμία από τις παραπάνω επιστολές μας.

Θα θέλαμε να κάνουμε γνωστό προς κάθε κατεύθυνση ότι μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους ; οποιαδήποτε ρύθμιση της Εποπτικής Αρχής, η οποία έχει να κάνει με την εν γένει εύρυθμη λειτουργία της Ασφαλιστικής Αγοράς, τον τρόπο λειτουργίας της Ασφαλιστικής Διαμεσολάβησης και ιδιαίτερα του Μεσίτη Ασφαλίσεων, όταν μάλιστα αναδεικνύεται ο κοινωνικός και χρήσιμος ρόλος του για την προώθηση του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και την προστασία του καταναλωτή, όσον αφορά την αγορά από αυτόν ασφαλιστικών προϊόντων τα οποία έχει ανάγκη και όχι αυτά που προσφέρονται στην αγορά χωρίς προηγούμενη έρευνα και σωστή πληροφόρηση.

Ατυχώς δεν υπήρξε καμία ανταλλαγή απόψεων και κανένας ουσιαστικός διάλογος επί ενός τόσο σοβαρού ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ, που έχοντας ως αφετηρία τους κανόνες δεοντολογίας, ουσιαστικά δηλαδή την εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας στην πρακτική και δεοντολογική της μορφή, κατέληξε σε υπερνομοθέτημα που σε πολλά σημεία έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την κοινοτική νομοθεσία μετά την εναρμόνιση της στην εθνική νομοθεσία με το Π.Δ.190/2006 και τον υφιστάμενο νόμο 1569/85.

Επομένως, μας βρίσκει αντίθετους ότι, σε ένα σχέδιο «ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ», να επιχειρείται

συμπλήρωση ή/και τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας, Π.Δ. 190/2006 και ν.1569/85, που ήδη από μόνα τους αυτά τα δύο νομοθετήματα έχουν δημιουργήσει αρκετά προβλήματα στην ερμηνεία και την εφαρμογή τους και πολλές επικαλύψεις.

Επί πλέον προστίθεται με το ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ και τρίτο νομοθέτημα για να περιπλέξει ακόμη περισσότερο την σχετική νομοθεσία. Θεωρούμε δε την στιγμή για μία τέτοιου είδους ρύθμιση άκαιρη, όταν γνωρίζουμε μέσω των ευρωπαϊκών οργάνων ότι, επίκειται αναθεώρηση της υφιστάμενης κοινοτικής οδηγίας 2002/92/ΕΚ, μετά την συμπλήρωση 5/ετίας από την εφαρμογή της κατά την οποία έχει αποκτηθεί αρκετή εμπειρία και έχουν επισημανθεί επίσης τα σημεία επί των υφισταμένων διατάξεων που χρήζουν αναθεώρηση και επαναπροσδιορισμό.

Γι' αυτό τον λόγο από τις αρχές του 2010 έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες, με προτάσεις φορέων όπως, οι Εποπτικές Αρχές των κρατών μελών της Ε.Ε. (ΕΙΟΠΑ), όπου προφανώς συμμετέχει και η ελληνική Εποπτική Αρχή, της BIPAR, της CEA και άλλων φορέων που κατέληξαν σε ασφαλή συμπεράσματα τα οποία έκτοτε τέθηκαν σε δημόσια διαβούλευση με καταληκτική ημερομηνία την 31^η Δεκεμβρίου 2011 με στόχο την διασφάλιση μίας συγκλίνουσας υλοποίησης της νέας IMD.

Αναφέρουμε μεταξύ των άλλων που συζητήθηκαν χωρίς όμως να έχουν ληφθεί τελικές αποφάσεις λόγω και των διισταμένων απόψεων, τα εξής :

- ◆ η σύγκρουση συμφερόντων,
- ◆ η ενημέρωση του πελάτη από τον διαμεσολαβητή σχετικά με την αμοιβή του,
- ◆ η αναθεώρηση της IMD με την συνεχόμενη εργασία της πάνω στις δέσμες επενδυτικών προϊόντων για ιδιώτες επενδυτές (PRIIP) και την σχεδιασμένη αναθεώρηση της οδηγίας για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων (MIFID)
- ◆ ο ορισμός πεδίου δραστηριότητας ανάμεσα στις πωλήσεις των ασφαλιστικών προϊόντων μέσω των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και εκείνων που πωλούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις,
- ◆ ο προσδιορισμός αρμοδίων οργάνων για την λήψη παραπόνων και τις διαδικασίες για την διευθέτηση των παραπόνων εξωδικαστικά,
- ◆ οι άμεσες πωλήσεις από τις ασφαλιστικές εταιρείες και τους υπαλλήλους τους να περιλαμβάνονται στις ρυθμίσεις της IMD II.
- ◆ η παραβίαση των κανόνων προστασίας προσωπικών δεδομένων και του ελεύθερου ανταγωνισμού και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των καταναλωτών από φορείς (τράπεζες, αντιπροσωπείες αυτοκινήτων κλπ), οι οποίοι από δεσπτόζουσα θέση, μέσω θυγατρικών εταιρειών τους επιβάλουν στον καταναλωτή συγκεκριμένη ασφαλιστική εταιρεία ή/και ασφαλιστικό πρόγραμμα.

Μερικά από τα παραπάνω συμπεριλαμβάνονται στο ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ προς διαβούλευση, με τους διαμεσολαβητές και άλλους ενδιαφερόμενους σε ελάχιστο χρόνο, όταν ευρωπαϊκοί οργανισμοί, Εποπτικές Αρχές, διεθνείς φορείς και άλλοι ειδικοί αδυνατούν να καταλήξουν σε οριστικά συμπεράσματα για την αναθεώρηση της IMD με συζητήσεις και διαβουλεύσεις επί σχεδόν δύο χρόνια.

Επίσης σχεδόν άγνωστες μέχρι σήμερα έννοιες ή ασαφείς περιεχομένου, όπως π.χ, «λειτουργικός και κανονιστικός κίνδυνος των ασφαλιστικών επιχειρήσεων», «μηχανισμοί ορθής πληροφόρησης», «εμπορική πολιτική», «σύγκρουση συμφερόντων», «κατάλληλη οργανωτική δομή», «εύρος και

πολυπλοκότητα των συμβάσεων για τις οποίες διαμεσολαβεί», χρησιμοποιούνται στο κείμενο του ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ χωρίς να αναλύονται επαρκώς για να μπορούν να συζητηθούν ή να γίνουν παρατηρήσεις και να τεθούν άλλες απόψεις.

Ι. Επί του Σχεδίου Διοικητή της ΤτΕ για Κανονισμό Συμπεριφοράς Ασφαλιστικών Διαμεσολαβητών

Αναλυτικότερα :

Άρθρο 2 : Με δεδομένο ότι ο κανονισμός εφαρμόζεται στο σύνολο των διαμεσολαβητών του Π.Δ. 190/06 και ανεξάρτητα από την χώρα καταγωγής τους, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η άποψη οργάνων της Ε.Ε. ότι, ορισμένες πρακτικές κανονιστικού υπερθεματισμού έχουν δημιουργήσει κάποια εμπόδια στην λειτουργία της ενωμένης αγοράς για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, όσον αφορά την ελεύθερη μετακίνησή τους σε κράτη μέλη της Ε.Ε.

*** Άρθρο 3 :** ***παράγρ. 3,8.** Θεωρούμε ότι ο κύκλος των προσώπων που λογίζονται "συνδεδεμένα πρόσωπα" διευρύνεται σε πρόσωπα πλέον του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, τα οποία δεν έχουν καμία ευθύνη από την διαμεσολαβητική δραστηριότητα του διαμεσολαβητή.

παράγρ. 9 α,β,γ,δ, είναι ακόμη ασαφής για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η έννοια της σύγκρουσης συμφερόντων, θα πρέπει να συμπεριληφθεί στην εθνική νομοθεσία μετά την αναθεώρηση της IMD όπως θα έχει αποσαφηνιστεί μετά την ψήφιση της.

Άρθρο 4: ***παράγρ. 3** δεν μπορούμε να ερμηνεύσουμε την έννοια των λέξεων " ξεχωριστά" και " μέλος διοίκησης". Πάντως επισημαίνουμε ότι δεν είναι δυνατό να ευθύνεται πρόσωπο για πράξη που δεν έχει συμμετοχή σε αυτήν.

Άρθρο 5 : **παράγρ. 7** η διάταξη του άρθρου 33 παρ. 2 του ν. δ 400/70 δεν είναι αναγκαστικού δικαίου και τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν διαφορετικά ως προς το χρόνο απόδοσης των ασφαλιστών. Ο Κώδικας Δεοντολογίας δεν αποτελεί νομοθέτημα αυξημένης ισχύος, ώστε να μπορεί να μεταβάλει μια διάταξη ενδοτικού δικαίου σε αναγκαστικού. Τονίζουμε, εξάλλου, ότι σε κανένα μέρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Η.Π.Α. δεν ορίζονται με νομοθέτημα ο χρόνος και ο τρόπος πληρωμής μεταξύ προμηθευτή και πωλητή, διότι αφορά καθαρά την εμπορική πολιτική των προμηθευτών, εξ' ου και η μη αναφορά τέτοιου είδους ρύθμισης στην οδηγία 2002/92/EC και το Π.Δ. 190/2006. Κάθε δε διαφορετική ρύθμιση κατά την άποψή μας, έρχεται σε αντίθεση με την οδηγία 2002/92/EC.

Άρθρο 6 : **παράγρ. 6,** ο Μεσίτης ασφαλίσεων λαμβάνει εντολή ασφαλίσεως από τον πελάτη για την ασφάλιση συγκεκριμένου κινδύνου η διάρκεια της οποίας είναι συνεχής έως την ανάκληση της. Κατ'αυτή την έννοια είτε η ασφαλιστική σύμβαση είναι νέα, είτε είναι ανανέωση προηγούμενης που έληξε, ακολουθείται η διαδικασία της έρευνας της αγοράς για καλύτερους όρους και πλέον ανταγωνιστικό ασφάλιστρο που είναι στις υποχρεώσεις του μεσίτη στην σχέση του με τον πελάτη. Στην περίπτωση της ανανέωσης της ασφαλιστικής σύμβασης ενδέχεται για τους παραπάνω λόγους να γίνει αλλαγή της ασφαλιστικής εταιρείας για την οποία ενημερώνεται ο πελάτης του

σποίου η συναίνεση για την μεταφορά του συμβολαίου είναι απαραίτητη.

Η εν λόγω διαδικασία τηρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ.190/2006 με προφορική ή έγγραφη εντολή. Κάθε άλλη διαδικασία ή πήρηση διαφορετικού αρχείου και άλλων πρόσθετων υποχρεώσεων για τον μεσίτη, εμπίπτουν σε χρονοβόρες και κοστοβόρες γραφειοκρατικές πράξεις που είναι τελείως αντίθετες με το σημερινό πνεύμα και την οικονομική κρίση.

παράγρ. 7, κατά την έννοια της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου δεν βλέπουμε τον λόγο και σε τι θα ωφελήσει η κατά τρίμηνο αποστολή κατάστασης μεταφοράς ασφαλιστηρίων συμβολαίων στην Τράπεζα της Ελλάδος, τουλάχιστον όσον αφορά τον μεσίτη, η οποία μάλιστα προσκρούει στην αρχή προστασίας των προσωπικών δεδομένων των πελατών του.

Άρθρο 7 : **παράγρ. 3**, η παράγραφος αυτή θα πρέπει να καταργηθεί γιατί καλύπτεται απόλυτα από την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Τα χρώματα, τα σχήματα και τα άλλα δεν προσθέτουν τίποτα ιδιαίτερο στην ήδη από τον νόμο επιβαλλόμενη υποχρέωση του διαμεσολαβητή.

παράγρ. 4 α, θα πρέπει ομοίως όπως η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου να καταργηθεί.

παράγρ. 4 β, το καθεστώς της ενημέρωσης του πελάτη για την αμοιβή του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή αλλά κυρίως το ύψος της, είναι ένα από τα πολυσυζητημένα θέματα με πολλές και διισταμένες απόψεις, απόρροια των οποίων είναι η μη λήψη απόφασης κατά την εφαρμογή της πρώτης ΙΜΙΔ, αλλά και η καθυστέρηση λήψης απόφασης κατά τις συζητήσεις μέχρι σήμερα για την αναθεώρησή της. Δεν βλέπουμε συνεπώς τον λόγο γιατί πρέπει να προηγηθούμε παίρνοντας μία απόφαση η οποία ενδεχομένως μπορεί να κριθεί λανθασμένη και να μη περιμένουμε την απόφαση του αρμοδίου οργάνου της Ε.Ε. που έχει ευρύτερη γνώση λόγω και της διευρυμένης διαβούλευσης για την υλοποίηση της συγκεκριμένης απόφασης. Σε όποια όμως περίπτωση δύναται αυτή την στιγμή ο διαμεσολαβητής στην πληροφόρηση του προς τον πελάτη μεταξύ άλλων να αναφέρει ότι, «η αμοιβή του προέρχεται από την ασφαλιστική εταιρεία σε μορφή προμήθειας χωρίς να επιβαρύνεται ο πελάτης».

Εφόσον όμως η αμοιβή του προέρχεται από άλλου είδους υπηρεσίες προς τον πελάτη, όπως μελέτη και αξιολόγηση του κινδύνου (risk management) και άλλες πρόσθετες υπηρεσίες, αυτού του είδους η αμοιβή θα ανακοινώνεται γιατί είναι θέμα των μερών.

Σε μία δε τρίτη περίπτωση διπλής αμοιβής της οποίας μέρος καταβάλλεται από την ασφαλιστική εταιρεία και ένα άλλο μέρος από τον πελάτη, για τους προαναφερόμενους λόγους, θα ανακοινώνεται μόνο το μέρος της αμοιβής από την συμφωνία των μερών.

παράγρ.8, η καθοδήγηση του πελάτη από τον διαμεσολαβητή στην πρόληψη απυχημάτων και κινδύνων και ο περιορισμός της έκτασης των ζημιών του από τον επελθόντα κίνδυνο, είναι εξειδικευμένο αντικείμενο και ξεπερνάει τις υποχρεώσεις του

αλλά ενδεχομένως και τις γνώσεις του. Ως εκ τούτου η παράγραφος αυτή θα πρέπει να απαλειφθεί και να περιοριστεί στην υποχρέωση του εκ της παραγράφου 11 του ίδιου άρθρου.

παράγρ.9, επιβάλλεται υποχρέωση ενημέρωσης του πελάτη για τα δικαιώματα εναντίωσης και υπαναχώρησης, μη καταβολής του ασφαλιστρού, καταγγελίας, κλπ. Έτσι, διευρύνονται υπέρμετρα οι υποχρεώσεις του διαμεσολαβητή και ειδικότερα του μεσίτη που ενεργεί για λογαριασμό του ασφαλισμένου και υποχρεώσεις των ασφαλιστικών εταιρειών, όπως η υποχρέωση ενημέρωσης για τα δικαιώματα εναντίωσης και υπαναχώρησης, μετακυλύονται στους διαμεσολαβούντες. Η διεύρυνση των υποχρεώσεων αυτών ενέχει τον κίνδυνο αστικής ευθύνης των διαμεσολαβητών. Εκτός δε των άλλων θεωρούμε ότι, όπου μεταβιβάζονται στον διαμεσολαβητή επί πλέον υποχρεώσεις, πέραν αυτών που προέρχονται από το Π.Δ. 190/2006 (οδηγία 2002/92/EC), ειδικά όταν αυτές αφορούν υποχρεώσεις της επιχείρησης, όπως η διαδικασία για την ανάληψη του κινδύνου (ν2496/1997 για την Ασφαλιστική Σύμβαση), είναι επικίνδυνες επικαλύψεις που πρέπει να αποφεύγονται προς διασφάλιση των συμφερόντων και την προστασία του καταναλωτή.

Σημειώνουμε ότι, η ενημέρωση για τα δικαιώματα εναντίωσης και υπαναχώρησης είναι υποχρέωση της ασφαλιστικής εταιρείας, κατά τον νόμο (2496/1997)..

***Άρθρο 12 :** Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι ιδιαίτερα αυστηρές, να περιοριστούν στις προβλεπόμενες από το ν.δ 400/1970 και του Π Δ 190/2006 άρθρο 9 – κυρώσεις (άρθρο 8 κοινοτικής οδηγίας). Πως προστατεύεται ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής από ψευδείς ή κακόβουλες καταγγελίες ή ακόμα από κατάχρηση εξουσίας ; Δεν υπάρχει πρόβλεψη για τυχόν άσκηση ένδικων μέσων από τους φερόμενους παραβάτες.

Τέλος θα θέλαμε να προσθέσουμε ότι το ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ θα μπορούσε να περιοριστεί σε ένα αμιγή «ΚΑΝΟΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ», χωρίς κανονιστικές διατάξεις και επεμβάσεις στην υφιστάμενη νομοθεσία, εκτός των διατάξεων για την εφαρμογή του ίδιου του κανόνα, τουλάχιστον μέχρι την αναμενόμενη αναθεώρηση της IMD.

Σαν ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΓΙΑ ΚΑΝΟΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ είναι ιδιαίτερα αυστηρό στην υφή του, δυσνόητο σε πολλά σημεία, χωρίς να λαμβάνει υπόψη του την εφαρμογή τέτοιων κανόνων για πρώτη φορά στην ελληνική διαμεσολάβηση και δεν συνάδει με τις επιβαλλόμενες προτάσεις και τις άκρας γραφειοκρατικές του εφαρμογές είτε με την καθιέρωση εντύπων είτε με την τήρηση ειδικών ηλεκτρονικών αρχείων, είτε με υποχρεωτική αποστολή ηλεκτρονικών αρχείων και άλλων επιπρόσθετων υποχρεώσεων, με τα περιορισμένα έσοδα των περισσότερων διαμεσολαβητών, τους οποίους ούτε καν τους εντάσσει κατά βαθμίδες διαμεσολάβησης ούτως ώστε να έχει ένα μέσο όρο των δυνατοτήτων τους. Έτσι απευθύνεται σε μια επαγγελματική τάξη 25.000 περίπου επαγγελματιών τους οποίους τους μεταχειρίζεται διοικητικά και οικονομικά προς ίσους και χωρίς τις επιβαλλόμενες εκ των προσωπικών κριτηρίων τους διαφοροποιήσεις.

Αν συνεπώς πρόθεση της Εποπτικής Αρχής είναι η συνεχής επιμόρφωση, η αναβάθμιση του ρόλου τους και η βελτίωση των προσφερόμενων υπηρεσιών τους προς τους καταναλωτές και όχι η αφάνισή

τους, θα έπρεπε τουλάχιστον να συζητήσει με τους φορείς τους, να ανταλλάξει μεταξύ τους απόψεις και να τους συμβουλευθεί όππου αυτό είναι αναγκαίο χωρίς προκαταλήψεις, ούτως ώστε να έχει μόνο θετικά αποτελέσματα και ευρεία αποδοχή χωρίς «απειλές» μέσω κυρώσεων που επικρέμονται σαν Δαμόκλειος σπάθη έτοιμες για την κατατόμησή τους.

Όσα δε κατά καιρούς έχουν λεχθεί και έχουν περιπέσει στην αντίληψη της Εποπτικής Αρχής, για τις αμφιλεγόμενες και πολλές φορές ποινικά κολάσιμες πρακτικές ενός μέρους διαμεσολαβητών, χωρίς να θέλουμε να διαβεβαιώσουμε περί του αντιθέτου, θα προτρέπαμε να φιλτραριστούν προηγουμένως για την σκοπιμότητα και το εύρος τους.

II. Επι Του Σχεδίου για το πλαίσιο Αρχών της Οργάνωσης και των Συστημάτων Εσωτερικού Ελέγχου:

1. Με την παρ. 3 του άρθρου 12 δίδεται η δυνατότητα στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να αξιολογούν τις ικανότητες, γνώσεις και εμπειρία και των διαμεσολαβούντων στην άσκηση της δραστηριότητάς τους, ενώ η κατοχή νόμιμης άδειας αποτελεί τεκμήριο της γνώσης και της εμπειρίας τους.

2. Με την παρ. 7 του άρθρου 12 επιβάλλεται η απόδοση των ασφαλιστρων από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή το αργότερο εντός μιας εβδομάδας από την είσπραξη, κάθε δε αντίθετος συμβατικός όρος είναι άκυρος και ανίσχυρος. αναφερόμαστε σε όσα έχουμε εκθέσει για τον κώδικα δεοντολογίας.

3. Με την παρ. 3 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 3 συνδέεται η αμοιβή του διαμεσολαβητή με την αξιολόγηση της απόδοσής του, η οποία γίνεται από το ΔΣ της ασφαλιστικής επιχείρησης, χωρίς να είναι σαφές, αν η σύνδεση αυτή μπορεί να αφορά και τις ήδη συμφωνημένες αμοιβές. Θα μπορούσε, ενδεχομένως, η ασφαλιστική επιχείρηση, κάνοντας χρήση της δυνατότητας αυτής, να ζητήσει τη μείωση συμφωνημένων αμοιβών, επικαλούμενη μειωμένη απόδοση του διαμεσολαβητή.

4. Με την παρ. 14.13 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 3, παρέχεται η δυνατότητα αξιολόγησης των διαμεσολαβητών ετησίως, από την ασφαλιστική επιχείρηση, ως αν ήταν ανεξάρτητη Αρχή, η δε αξιολόγηση αυτή συνδέεται με την πολιτική προμηθειών. Η διάταξη μπορεί να καταστεί «εργαλείον» για υπερβολές ή και αυθαιρεσίες σε βάρος των διαμεσολαβούντων.

5. Στην παρ. 17 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 3 ορίζεται ότι τα ασφαλιστήρια που δεν παραδίδονται στον πελάτη ή για τα οποία δεν πληρώνεται το ασφάλιστρο, πρέπει να ακυρώνονται εντός μιας εβδομάδας από την ημερομηνία που τα παρέλαβε ο συνεργάτης. Ο χρόνος της μιας εβδομάδας είναι λίγος και σε πολλές περιπτώσεις η πήρησή του ιδιαίτερα δυσχερής. Μπορεί να προταθεί μεγαλύτερος χρόνος, εναρμονισμένος με το χρόνο απόδοσης των ασφαλιστρων, που προβλέπεται στην παρ. 7 του άρθρου 12 και στην παρ. 18 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 3.

6. Με την παρ. 21 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ 3 οι προμήθειες που καταβάλλονται στους διαμεσολαβούντες καθορίζονται κατά τρόπο που δεν δημιουργούν προβλήματα στην κερδοφορία της ασφαλιστικής επιχείρησης. Το κριτήριο είναι άστοχο, αφού η κερδοφορία δεν είναι δυνατό να επηρεάζεται μόνο από τις προμήθειες. Για το λόγο αυτό θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από τις επιχειρήσεις για μείωση των προμηθειών, έστω και αν η κερδοφορία επηρεάζεται από άλλους παράγοντες.

Ευελπιστούμε ότι η προσπάθειά μας να συνεισφέρουμε στη διαβούλευση με τις παρατηρήσεις και τις απόψεις μας να έχει θετικό αποτέλεσμα. Παραταύτα, θεωρούμε ότι μια συνάντηση μαζί σας επιβάλλεται εκ των πραγμάτων άμεσα.

Είμαστε στη διάθεσή σας.

Με εκτίμηση

Για τον Σύνδεσμο Ελλήνων Μεσιτών Ασφαλίσεων

Γιώργος Καραβίας
Πρόεδρος

Βασιλική Δράκου
Γενική Γραμματέας